

Megjeleni
szombaton reggel.

Előfizetési ár:
Egy évre 12 kor.
Fél évre 6 kor.
Negyed évre 3 kor.
Egyes szám 24 fill.

HONTI LAPOK

Szerkesztő és lapfajdonos:
HALÁSZ FERENC.

Főmunkatárs:
PÁLYI PÁL.

Nyilttér sora 40 fill

Hivatalos
s magánhirdetések
árszabás szerint.

Többszöri hirdetések
nél megfelelő ár-
engedmény.

Ipolyság, 1905. augusztus hó 26.

Ipolyság szépséghibái.

Ipolyság, augusztus 26.

II.

Utca-rendezés.

A míg a fák hiánya nem olyan nagy szépséghiba, addig utcáink rendetlensége mindenkit rosszul érinthet. És pedig nem mellék-utcákról van itt szó csupán, de tartozunk az igazságnak azzal, hogy főutcáink is rendetlenek.

Egyenetlenek, aránytalanok, girbegurbák.

Maga a Fő-ut, a városnak életére, rendetlen összevisszaságban van építve. A főorvosi lakás után a Berkó-ház, az alispáni lakás, a Berczeller-ház olyan, mint valami sikló-ut, lépcsőzetes, fogas; — míg a másik oldalán a járda lesüllyesztés valóban Ipolysághoz illő megoldás és építési remek.

Ezt a lépcsőzetes gyalogjártót könnyű szerrel lehetne az ut színeig süllyeszteni, a mivel az ottani házak tulajdonosaira hárulna ugyan némi kiadás, de a házak értékének emelkedéséhez képest ez számba sem jöhet. . .

Ezzel az uttal függ össze elválaszthatatlanul a Petőfi-tér rendezése is. Az utat itt is le kell szállítani, és va-

lamelyes kövezéssel megszüntetni a végtelen sarat, a mely egyedüli dísz a polgári leányiskola előtt való térnek.

Ha a nyájas olvasó a Deák, Malom-, vagy Szondy-utcákba téved, meglepetéssel fogja tapasztalni a régi török hódoltsági építő-stílt: piszkos sikátorok, regényes minaretek, szellős háztetők és egyéb romantikus dolog az, a mi emlékünke idézi a régi jó török világot, és ha beljebb is merészkedünk a Szondy-utcából a Malom illetve Tabán-utcaiba vezető vadregényes utat találunk, a melynek szépségétől csak a veszedelmes volta nagyobb, és képeslap kereskedőink igazán nagyot mulasztanak vele, ha ez ipolysági különlegességet be nem mutatják országának, világnak.

Majd úgy hat, mint a honti szakadás, és ha az udvarokból kiöntik a vizet, tajtékzó hegyipatakok bűzös habjai csörgedeznek a sziklákon alá.

Az új városrész utcái még nevek hián szűkölködnek, ezért általánosságban kell a kövezet gyarlóságára mutatnunk, és meg kell említenünk azt a gaz-tengert is, a mi az utakat befedi.

A város közönségének legkedvesebb sétá-helye az Ipoly-hid, de maliciózus

város vezetőink az ottani gyalogutakat egyre újabb kavicszállítmányokkal halmozzák el, hogy aki egy hangulatos estét elsétál az Ipoly hármashidjén, egy hétig őrzik meg e sétának fájó emlékét lábai.

Ezek mind látszólag apróságok, de összességükben nagyon is megadják a megyei székhelynek tagadhatatlanul is a falu jellegét, a mely ellen pedig Ipolyság minden önértetes polgára minden alkalommal a legerélyesebben tiltakozik.

De eltérve mindezen dolgoktól, a városi előljáróság, a nagy közönség és a ház és telekspekulánsok figyelmébe ajánljuk a Kossuth-utcát.

Mert a Kossuth-utca a város legszébb utcája és ez van hivatva egy új és életképes és nagy Ipolyság főutjává lenni.

Ilyen arányosan szép és szélesen épült utcánk nincs több, és ha a város kikövezteti gyalogjáróit, a háztulajdonosok pedig rendbehozzák házaikat, — úgy be fogják látni, hogy a fent mondottaknak komoly alapjuk van, és a míg ez idő szerint a Kossuth utca jellegét parasztságos lakói adják meg, ez csakhamar meg fog változni és lényegesen javít majd türethetetlen lakás-viszonyainkon.

Balaton.

I.

Égszínkék a Balaton ruhája,
Fodrot varr a fuvalom reája;
Kéklő fodrok fehér habos selymén
Játszi szellő tovasiklik enyhén.

Lágy hullámok titkos susogással
Kergetődnek nagyvíván egymással,
Egyik a mászt gyorsan utolérve
Lassan a part fényes füenyére.

Ring a kék tó szeliden, merengve,
Mosolygó ég kacérkodik benne,
Hanyattfekszik a vöröfény rajta, —
Zsongó hullám boldogan ringatja . . .

Tulsó parton hegyek koszorúja,
Árnyékukkal a kék tóra borulva;
Méla esőndben, mozdulatlan állnak,
Míntha a tó örei volnának.

— Ünneplő esőnd, ragyogó ígélet,
Csupa derü, akármerre nézzek;
Halk gyönyör száll szívre, földre, égre: —
Mosolyog a Balaton tündére . . .

II.

Napsugaras a Balaton,
Mosolygós a kedve nagyon;

Nem esoda, hogy nagy a kedve:
Sok szép asszony fürdik benne.

Hullám simul lágyan zsongva
Valamennyi szép asszonyra,
Ezt is, azt is ölbe kapja,
Ugy ringatja, csókolgatja.

— Álldogálok kint a parton,
Vágyó szívevel itt sőhajtom:
Mért nem vagyok zsongó hullám, —
Amit ő tud, én is tudnám . . .

III.

Szép Balaton, mennybolt mása, —
Lelkedre ül a varázsa;
Amily hosszú, amily széles,
Oly gyönyörű s oly szépséhes.

Ha szeliden rád mosolyog:
Szende kis lány, — azt gondold;
Kékszemű lány, kedves, bájos,
Oly szemérmes, oly leányos . . .

De ha megjön pajkos kedve,
Hullámozva ring a keble:
Olyan, mint a kacér asszony,
Szinte hí, hogy elringasson . . .

— Kötve higy a kacér nőnek, —
Csalfa kedve bajra nőhet;

Láttam én már szépet rossznak,
Balatont is — viharosnak.

IV.

Kék az égbolt, kék a Balaton,
Fényes tükrén méla nyugalom;
Im, egyszerre félő sejtetem
Borzongatja testét hirtelen.

Hős szél támad Badacsony felül,
Mosolygó fény futva menekül,
Bus hullámok összetorlanak
A fonyódi erdős domb alatt.

Mint tajték a hajszolt paripán,
Fehér hab kél a hős szél nyomán;
Száguldón ez szilaj dalba fog
S korbácsolja büszken a habot.

Mozdul a tó véstől terhesen,
Méla esőndből bus moraj leszen,
Bus morajból harsogó harag
A fonyódi erdős domb alatt . . .

Süvölt a szél Badacsony felül,
Lenyugzó nap futva menekül;
Torlanak a felhők nyugaton, —
Viharzik már, — zúg a Balaton!

(Fonyód.)

Sajó Sándor,

Ipolyság jövőjével foglalkozva, a Kossuth-utcát nem tudjuk másképp elképzelni, mint a melynek végében ott az új Ipoly-híd, a mely óriási terét nyitja meg Ipolyság tovább fejlődésének, és utat nyit arra a lehetőségre, hogy az ott levő hatalmas tereken Ipolyság csakugyan várossá legyen.

Ipolyság, augusztus 25.

Vámosmikola község képviselőtestülete egyhangulag határozta emelte *Schusdek* Ármin képviselőtestületi tag alábbi indítványát:

Tekintettel Hontvármegye július 6-án s augusztus 3-án hozott határozatára, az önként befizetett állami adókat illetően, a következő határozati javaslatot terjesztem elő: Utasítatik *községi elöljáróság*, miszerint az önként befizetett állami adókat közigazgatási letétként kezelje, a befizetőknek letéti nyugtát adjon, a befolyt összegeket haladéktalanul a vámosmikolai takarékpénztárba helyezze s minderről a képviselőtestületnek az exlex állapot beszüntéig minden gyűlésen jelentést tegyen.

A 25-ös bizottság ülése. Vármegyénk nemzeti ellenállásának szerve, a 25-ös bizottság e hó 19-én ülést tartott.

Jelenvoltak: *Sághi Benő, Ivánka István, Bartakovich Agoston, Csérmák Ernő dr., Berkó István, Gálffy István, Thuránszky Zoltán, Tretter Matyás, Wilhelm Károly dr. Bolgár János, Jankovich Béla és Schreiber Aladár.*

A tisztviselői kar részéről meghívás folytán jelen volt: *Somogyi Béla* főjegyző.

Sághi Benő megnyitja az ülést és előterjeszti, hogy a *belügyministeri ügyvivő levélében megsemmisítette a vármegyei törvényhatósági bizottság határozatát az önkéntes adók és önként jelentkező újoncokra* vonatkozólag

A bizottság Csérmák Ernő dr. előadó indítványára hosszabb eszmecsere után elhatározza, hogy a jövő hóban tartandó közgyűlésnek javasolni fogja,

hogy a *vármegye határozatát megsemmisítő belügyministeri ügyvivő végzést tudomásul ne vegye, s ezt törvénytelennek tartsa, irattárba helyezze ad acta és az alispánt utasítsa, hogy az előbbi közgyűlésen hozott határozatnak megfelelőleg járjon el és a bizottság felkéri az előadót a megindokolás elkészítésére.*

Ezen leérkezett megsemmisítő határozatra vonatkozólag Somogyi Béla főjegyző bejelenti a bizottságnak, hogy az *alispán* felterjesztést tett a belügyministeri ügyvivőnek, hogy azt *végrehajthatatlannak tartja, s ezt a bizottság tudomásul veszi.*

A bizottság ezután Csérmák Ernő dr. indítványára egyhangulag elhatározza, hogy a jövő közgyűlésnek *javasolni fogja az ügyvivő kormányának vád alá helyezését a képviselőháznál, és egyben megbizsa őt mint előadót, hogy az indokolást szerkessze meg* Javasolni fogja továbbá a bizottság ugyancsak az előadó indítványára folytán, hogy a törvényhatósági bizottsági közgyűlés írjon fel a képviselőházhoz, hogy *jövőben az elnapolást célzó törekvéseket figyelembe ne vegye.*

Ivánka István indítványára a bizottság felkéri Sághi Benő helyettes elnököt, hogy a bizottság egy-két tagját maga mellé véve állítsa össze azon bizalmi férfiak névsorát, a kik a 25-ös bizottság által felkérendők lesznek az adóbiztosítási letétek beszédésére az egyes községekben.

Az elnök ezután bejelenti, hogy *Haydín Károly* a bizottság jegyzőjéhez érkezett tudósítás szerint tagja kíván maradni a 25-ös bizottságnak, de a tisztviselők fizetéseért anyagi felelősséget nem vállal, *Luka Pál* pedig a *bizottsági állásáról lemond; a 25-ös bizottság az előbbi tudomásul veszi, az utóbbira nézve pedig javaslatot fog tenni a közgyűlésnek alkalmas bizottsági tag választása céljából.*

Elnök végül kimondja, hogy a legközelebbi ülés augusztus 26-án fog megtartani.

Vasuti előmunkálati engedély.

Kereskedelemügyi m. kir. minister *Laszkó* Gyula földbirtokosnak a m. kir. államvasutak Balassagyarmat állomástól Erdőmeg, Zsély, Szklabonya, — Kisujfalu, Kiskürtös és Nagykürtös irányában Kékkőig, valamint Szklabonyától Ebeck és Alsófehérkúton át Felsőfehérkútig vezetendő keskeny (0.70 cm.) esetleg rendes nyomtávu gőz vagy villamos üzemű vasut vonalra kiadott előmunkálati engedély érvényét további egy év tartalmára megújította.

Emlébeszéd József kir. herceg fölött.

A FMKE ez évi augusztus hó 23-án Árváradalján tartott közgyűlésén elmondotta:

Lits Gyula.

A felvidéki közművelődési együletet pótolhatlan veszteség érte. Elvesztette védnökét, József főherceg ő fenségét — a magyar főherceget.

Szokás, hogy üzleti, közgazdasági, még jótékonyági vállalkozások és intézmények is azért iparkodnak a maguk számára nagy nevet megvásárolni, hogy a közönység, mely nevek után indul, bizalommal első sorban a név iránt, bizalommal sorokozzék a vállalkozás — az intézmény mellé is.

A F. M. K. E. nem ezért iparkodott József főherceget védnökül megnyerni. Benne nem a nagy nevet, nem a királyi vérből való származást tekintette első sorban, hanem azt a radikális magyar érzelmet — nemzeti intézményeink iránt egész élete folyamán megnyilvánult igaz lelkesedést, a nemzettel jó és bal sorsban való őszinte együttérzést, mely a Habsburg származásu, de szívben és lélekben magyar főhercegnek tulajdonsága volt. —

A közművelődési egyület jól számított. Tudta, hogy József főherceg kezében adva a zászlót, nem marad az kezébe össze-

Álom.

Írta: *Elza.*

Egy szép augusztusi nap kora reggelén, midőn még esend volt a házban s a környéken, Zelma ismét elhagyta esinos leányzóbabáskáját, lesétált a kertbe, helyet foglalt kedvenc helyén, a szökőkút mellett, a vadgesztenyefa árnyékos lombjai alatt; s a padon hátra dőlve, nagy fekete szemével elmélázva nézett a messzeségbe.

Ma van egy hónapja, hogy visszajött az intézetből, melyhez oly sok kellemes emlék fűződik. — Haza hozták, hogy bevezessék azon körbe, melybe rangja és gazdagságához képest beleillik. Még csak tizenhét esztendő volt, s az élet előtte csupa rózsák, s madárdal. Saját magának egy világot teremtett, mely magasabb régióban volt, s ha szeméit lehunyta, rózsaszín fellegén át látta kimagaslani légvárakat, melyeket benépesített oly alakokkal, a minőket ő képzelte magának. . . S a szíve most is telve van csupa sejtésekkel, titkos érzésekkel, hiszen holnap elviszik az első bálba. . . Most már nagy leány számba veszik, hosszú ruhát is kapott. . . Bárcsak már itt lenne az a „holnap este“, mely annyi álmot teljesedése lesz. — Hiszen ott lesz Lukács Feri, az a csinos, fiatal mérnök, a kivel mindég a promenádon szokott találkozni és akkor oly különösen szokott ránézni, hogy egészen a torkáig érzi a szívét dobogni.

Egyszer meg azt álmodta, hogy egy magas hegy tetején volt és virágokat szedett, s egyszerre egy alakot pillantott meg a hegy lábánál, ki egy nagy napraforgóval intett neki, hogy jöjjön le, mire ő gyors léptekkel lefelé iparkodott, megbottlott és lezuhant a mélységbe; egy kavicsos pázsiton feküdt és nem tudott mozogni; ekkor feléje közeledett az az alak, föléje hajolt és ő rá ismert Lukács Ferire. . . Oh, milyen szép volt akkor — hogy ragyogott a szeme, s milyen nagyon szomorúan nézett rá; — feje alá tette a virágot, s fülébe sugta: „Aludj és feledd e csunya világot; — mert, tudod-e, hogy mi az élet iskolája? — az élet iskolája a szenvedés.“ S oly kérve, oly szánalommal nézett rá és aztán eltűnt. Ő pedig elkezdett sírni; sirt, sirt sokáig, s mire felébredt, szíve úgy fájt, nem tudta feledni Feri szomorú arcát. Másnap, midőn találkozott vele, tényleg sokkal szebbnek vélte őt látni. . . Es most nemsokára, már hónap este, meg fog ösmerkedni vele. —

Hogy ott lesz, azt tudta biztosan, hiszen hallotta, mikor Laci bácsi, apus kebelbarátja mesélte, hogy Lukácsék fia rendező lesz a mulatságon. . . Csak azt nem tudta megérteni, hogy miért mosolyog rá mindég Laci bácsi, ha Ferit említi, hiszen nem mondta soha senkinek, még Erzsikének sem, habár annak mindent el szokott mondani, mint igazi, régi, jó barátónak, hogy Feri nagyon tetszik neki, csupán az álmát mesélte el; és az nem árul el sem-

mit, hiszen álmodni lehet akárkiről.

Végre elérkezett a várva-várt táncestély.

Zelma szívdobogva lépett a terembe, hol már megkezdődött a tánc. Ott látta a rendezők közt azt, a kit szeméi kerestek. — Ő azonban nem igen látszott törődni rendezői rangjával. — S egyszerre — nagyot dobbant Zelma szíve — Feri feléje közeledett két szál tubarózsával a kezében s elegánsan meghajolva bemutatkozott; „megengedi, hogy e két szál kedvenecét legyezőjére tűzzem?“ „Igen, köszönöm“, mondá Zelma alig hallhatóan. „Honnan tudja, hogy kedvencem a tubarózsa?“ — „Sejtettem“ mondá Feri mosolyogva és ismét úgy nézett rá, mint a hogy a promenádon szokott. . .

Zelma mélyen elpirult és lesütötte szeméit, a zene ismét megkezdődött és ők táncoltak. — Mire ismét helyére jutott, egészen kábult volt; — sokat táncolt, ünnepelték, mert nagyon szép kis hosszuruhás bakfis volt, nagy örömmel és gráciával táncolt. Feri ismét és ismét felkérte, s már szinte természetesnek találta, hogy mindég vele táncoljon. —

Mivel nyomasztó hőség volt a teremben, a nagy szárnyajtó felé tartottak, mely egy szép tágas terrasza nyílt; ott több pad állott, egyiken egy pár öreg bácsi politizált, egyiken pedig egy pár hölgy a toaletti fontos kérdése fölött tárgyalt. — Zelma párjával föl s alá sétált, s teljes lélekkel szívták be a kellemes friss levegőt; míg

esavarva, de a kibontott zászló jelszavát a tróntól kezdődőleg meg fogja érteni mindenki, ki fogalommal bír a magyar hazáról, és sorakozni fog e zászló alá mindenki, a ki nem huny szándékosan szemet ama fenyegető veszély előtt, mely a magyar nyelvet, s vele a magyar állam-eszmét sajnos itt benn a hazában fenyegeti.

Jól számított a közművelődési egylet, mert tudta, hogy a fenséges ur nem olyan főherceg, ki dinasztikus érdekekből tanulta meg nyelvünket. — Nem volt erre szükség, mert anyanyelve volt a magyar, az idegent csak később tanulta meg.

A magyar föld volt szülőföldje, tehát hazája is csak — a magyar lehetett! Magyar is volt ő testben, lélekben, a bölesőtől a koporsóig, s ezért állta ezt körül a veszteség tudatának fájdalmától áthatott nemzet sokasága.

De miként is lehetett volna nem így? hisz ő a boldog emlékü József nádor fia volt! azé a nádoré, ki a legönzetlenebb és legőszintébb közvetítő volt trón és nemzet között. — Oh bár élne ma is a nagy szellem — hogy megtalálná a király szívéhez vezető utat — hogy megjelölné a böles mérséklet határát, hogy a félreértés, a visszavonás átka ne sujtaná most is a hazát!

József főherceg nem csak magyarnak született, kinek Alesuton ringott bölesője, a magyarul érzés, a magyar sajtóságok már gyermek korában, mint típus nyilvánultak meg egyéniségében, és ki hajlamait követve nem abban találta gyermeki szórákozását, hogy a fenséges gyermek-szobor katonáit dirigálta, de már akkor észrevette és megbecsülte a polgárt is, vonzódott a magyar néphez, melynek egyszerű fiai a Palatinus Jóskának vele egyenjogú játszópajtásai voltak, később is megmaradván ezek neki alsó és felső jó szomszédoknak, kikkel később is szóba állott, nekik tanácsadójuk, jó uruk maradt.

Nemes érzelmű anyján kívül különösen a bencésrend érdeme, hogy a gyermekkorban csirázó érzelmek a magyarul érzés erős gyökerévé fejlődtek lelkében, annyira,

hogy még mint katona sem vesztette el egyéniségének radikális magyar jellegét, ellentétben sok magyar arisztokrata sarjaival, kik a hadseregben nyelvet és sokszor érzületet is feledtek, s bár többnyire német ezredben szolgált, magyar maradt ott is.

Még élnek, kik emlékeznek reá, hogy a sötét emlékü 50-es években a fiatal főherceg egy alföldi garnizonban pezsgő magyar vérértől elragadtatva a cigánnyal egy „Jaj de huncut“ kezdetű magyar nótát huzatott. — Meg is adta az árát, mert nem szolgálhatott többet magyar földön.

Vitézi tetteinek felsorolása beszédem szűk keretébe nem fér. A hamvaiból megiffjodott magyar honvédség főparancsnokának áldásos működését, honvédei iránti rajongó szeretetét, viszont ezeknek gyermeki voalmát ő hozzá ismeri az egész országnak.

Azt azonban nem mindenki tudja, hogy akkor érezte magát igazán boldognak, ha Alesuton a paszományos tábornoki ruhától szabadulva, egyszerű zsinóros dolmányban, pörge kalappal, a komájával varratott rá-más eszímában, senki által sem feszélyezve abban az ő paradicsomában, melynek minden fűszála, bokra, virága az ő szakértő gondosságának köszönhetette létét — találta őt a hajnal hecsadása, vagy ha boldog családi körben kizárólag zengzetes magyar nyelven folyt az eszmecsere társadalmi, közművelődési, irodalmi vagy napi kérdések felett.

Közéleti működésének egy darab ideje Alesut szomszédságában tölt el. — Felejtetetlenül nagybecsű marad nekem az a kegyes jó indulat, melylyel a fenséges család igénytelen személyem, a szerény megyei tisztviselő iránt viseltetni méltóztattott, s a mely kegyesség módot nyújtott nekem a főhercegi család szellemi életét megismerhetni. Közvetlen tapasztalatból mondhatom tehát, hogy minden ízében — sajtóságaiban — életmódban, gondolkozásban magyarabb főuri családot hasztalan keresnénk még azon főuraink között is, kik származásukat a honfoglalástól datálják.

A sajtónak pártszínezet szerinti napi termékei, a szépirodalomnak időszaki kiadványai ott feküdtek a szalónok asztalán, s pedig nem felvágatlanul, de olvasva, tanulmányozva olvasva, és a társalgás anyagát szolgáltatva. A könyvtárban, mely nagyobb helyiséget tölt be Alesuton, mint a fegyvertár, a magyar irodalom teljes volt az uttörőktől a mai napig.

De hisz a főherceg mellesleg maga is magyar író volt, oly természetes és zamatos irálylyal, hogy mintául szolgálhatott a hivatásos írónak is. Érdemet szerzett reá, hogy a magyar tudományos akadémia tagja legyen. Még magán leveleit is, miket mint mondani szokta jó embereihez szokott írni, irodalmi értékkel bírtak.

Cigánnyelvtana pedig a maga nemében egyetlen irodalmi kincs. A kóbor cigány kérdéssel senki nálánál alaposabban nem is foglalkozott. Nyelgő találgatások azok, melyek a főherceg ur hajlamát másban s nem abban keresik, hogy nemzetének használni akart, a kóbor, személy és vagyon biztonságára káros fajzat megtelepítése és dologhoz szoktatása által. Három cigány nemzetséget telepített belőlük Alesut egyik pusztáján. A Ráfael, Kolompár és a Lakatos nemzetségeket.

Ezek ma is a cigányok olyan genusai, mint valaha a hét vezér voltak.

Ezreket áldozott a nemes célra. Hasztalanul, mert e hátatlan fajzat csak visszaélt jóságával, hitegette és zsarolta, de munkához szokni, letelepedni nem akart, inkább megszökött.

József főherceg egyéniségének jellege volt az egyszerű, szenvedős nélküli érintkezés, kinek szinte terhére látszott lenni azon köteles hódolat is, mely főhercegi minőségét megillette, s a ki szívesebben felelt, mint kérdezt. A rideg formákat, ha lehetett, mellőzte de viszont másoknál a fenhéjazást vagy a szerénnyelenséget csakhamar észrevette.

Egy sétalovaglása alkalmával szembe jött vele egy ur, ki illőnek tartotta magát az út közben a fenséges urnak bemutatni

végre egy padra akadtak, a mely egy te-rebélyes oleander fa alatt állott, s fölötté kedves kilátást nyújtott a parkra, mely szintén villamos ivlámpákkal volt kivilágitva; közepén egy tavaeska, melynek tükörbe bizalmasan mosolygott a holdvilág, — a virágok balzsamos illatával el-áraszták az egész környéket.

— Laci bácsitól hallottam, hogy ez az első bál, melyet nagysád meglátogat, tehát hogyan tetszik; — leszállítja-e, vagy felülmulja illuzióit?

— Oh, nekem nagyon tetszik, a táncot nagyon kedvelem, s oly szép, oly romantikus itt minden, mily kábitó a virágok illata, s mily harmónikusak e keringő lágyan csengő akkordjai, az egész benyomással, a melyet ily est az emberre gyakorol; ha pedig eszembe jut, hogy nemsokára hazamegyünk, kábult fejjel, a sok kellemes benyomástól és édes dallamoktól, lefekszünk, s reggelre oly prózai világra ébredünk, szinte haragszom e csunya prózára, mely mindig beletolakodik a költészet és romantika közé.

— Nem szabad a prózáról mondania, hogy tolakodó; — nagyon is szükséges — mondá Feri szeretetreméltó mosolylyal, „mert minél prózaiabb keretben van a költészet, annál szebben magaslik ki; — mi lenne a költészet próza nélkül és mi lenne a próza költészet nélkül; — ha az ember folyton és mindig csak költeményeket olvas, belefárad és nem talál benne egy kis

élvezetet sem. — éppen úgy ebben a mi mindennapi életünkben, higgye el, Zelma nagysád, a romantika megkívánja a prózát is. . .

— Önnek részint igaza van, a mennyiben, kegyed ez életben, a költemények olvasására talán már ráunt, míg én még mindig új, meg új élvezetet találok benne.

Feri nem szólott; — előbb nevetni akart, de aztán csak egy fájdalmas mosoly lett belőle, s egyszerre hirtelen felugorva ajkaihoz vonta a leány kezét és egy esőket nyomott rá; s aztán halkán mondá:

— Részemről esupán azt állíthatom, hogy ha bár ez nem volt az első, sem utolsó bál, a melyen részt veszek, de ezt feledni nem fogom soha, mert eddig mindig csak kötelességből mentem, s nem tudtam, hogy mi a kellemes abban, ha az ember taktus szerint ugrál, kimelegszik, elfárad, de most tudom, hogy ily báli éj valódi édes élvezeteket is nyújthat. . .

Zelma szintén fölállott.

— Menjünk be táncolni, különben is sokáig már úgy sem táncolhatunk, mert már nagyon késő van. . .

A mulatság már nemsokára véget ért.

Zelma ismét szobácskájában volt; hogy hogyan ért haza, azt nem is tudta, ezerféle gondolatok kergetőztek fejcséskéjében, míg végre ágyacsájába bujt kábultan, fáradtan.

Aludni dehogyan tudott, de annál többet

álmodni ébren; — álmodott ő sok szép mindenfélét; — mennyi gyönyört fog hozni a közeledő tél, oh, báresak már itt lenne, hiszen akkor elviszik a bálókra, s ott lesz ő biztosan. — No, van most holnapra mit beírni a naplóba elég. . .

Amint így szötte tovább ábrándjait, egyszerre édesen csengő, lágy zene üt meg füleit, felült és figyelt; hiszen ez egészen közel hallatszott, s ah — mily szépen játsza a kedvence-nótáját: „Csendes éjjel ezer esillag az égen“, — az ablakhoz sietett és kikukuskált a esipke-függöny mögül, s mit látott. . . az ő ablaka alatt játszott a zene s füttyörészve, egy fához támaszkodva állt Feri; — Zelma szívéhez kapott, nem mert lélegzetet venni, majd eltakarta arcát kezeivel. — Oly boldog volt, oly határtalan boldog — át szeretne volna ölelni az egész világot, apust, Laci bácsit (hiszen csak tőle tudhatta meg Feri az ő kedvence dalát és virágát) a cigányokat, de legszívesebben Ferit. „Oh, azt tudom, ezen éjt én sem feledem soha, s legyen környezetem bármily prózai a jövőben, de ezen éj mindég, mint egy rég elmúlt gyönyörű álom fog előttem lebegni.“ írta másnap befejezésül naplójába.

Két év mult el azóta. . .

Későn lehetett már éjfél után; — a lámpa vöröses fényét egy karesu fehérruhás alakra vetette, kinek feltűnő sápadtsága, de még mindig finom és szép vo-

s pedig ilyképen:

— En X vagyok, a b-i uradalom új földes ura. Amire a főherceg így felelt: En pedig József acesuti polgár vagyok!

Egyéniségének e típusából egész mon-dakör maradt utána, melyből csak sziv-jósága, nemes gondolkozása, és hazafias érzülete tündöklik elénk. Ezeket felsorolni nem csak túlhaladná e beszéd keretét, de nem tehetném azért sem, mert e nemes tulajdonságok említése csak növelné a fáj-dalmat, melyet elvesztése felett mi érezhe-tünk.

Mert ha az egész ország érzi, hogy a fő-hercegenben a magyar nemzet igaz barátját vesztette el, egy a felvidéki közművelő-dési együletnek sebe sokáig nem fog be-hegedni, mert ő volt együletünk fénylő csil-laga, mely sugarainak fényével hazafias tö-rekvéseinknek ösvényét megvilágosította.

Néma megadással nyugszunk meg tehát a végzet akarataiban, de nem a nélkül, hogy ajkainkon egy kérdő jel ne lebegjen: Áldott emlékü főherceg, vajjon lesz-e, ki nyomodba lép?

A TÁRSASÁG.

Kedves Szerkesztő,
mondhatom, hogy becsesünk multkori „Társaság” rovata igen kellemetlenül lepelt meg, és pedig há-rov okból:

- 1-ször: nem vagyok ilyen teleplezések barátja,
- 2-szor: mert maga közölte,
- 3-szor: mert az uram írta.

Higye meg, hogy a *Bérczy* álnév alatt rögtön meg-ismertem a kedves oroszlanörmeit, és azt is meg-hiheti, hogy nekem az ő oroszlanörme nem imponál; mert ha imponálna, úgy nem kellene írótoltra fanya-lodnom, mert a levélben említett gyerek — sajnos — csak „légből kapott koholmány.”

Kedves Szerkesztő, manapság a század és a kor jellegét az ugynevezett *feminizmus* adja meg. En-nek hullámai még nem jutottak el városunkba, mert az még nem jelent annyit, hogy valaki a ligetben sörözik... Mi azért valamennyien háziasszonyok, még pedig jó háziasszonyok vagyunk...

Hát nem félnek valamelyes mozgalmótól, a mely-ben mi asszonyok testületileg kérünk: konyhapénz-

emelést, jogot, önállóságot, satöbbit, satöbbit; — a mely követeléseinket a kozmás levesekkel, az ál-landó nagytakarításokkal, sőt ezeknél sokkal hatha-tósbab eszközökkel tudjuk elérni?!

Hiszen maga is nős ember, kedves Barátom, és nem félt a multheti levelet leközölni?... minek ne-vezzem eljárását?... paktál az urammal?... össze-játszanak?!

De e hosszas írka és firka helyett kijelentem, hogy a multkori levél elejétől végig aljas rágalom, és ké-rem magát, ha hivatása fontos tudatában álló új-ságíró, jöjjön el bármikor ebédre, vacsorára; leljen meg a nap bármely órájában, nézzen be a spájzomba, és én biztos vagyok benne, hogy csodálattal fogja elismerni mindennemű háziasszonyi erényeimet, da-cára annak, hogy Ipolyságon ez idő szerint 2500 katonára és 150 katonatiszt van, — a kikre különben még visszatérek.

Ellenben ne gondolja, hogy a levél magára nézve jelent valamit?!... én csak igazságomat akarom ki-küzdeni e meghívással, és magára rettenetesen, de borzasztó engesztelhetlenül haragszom.

Hiszen lábbal tapodta háziasszonyi erényeimet, a melyekre mindig nagyon sokat tartottam.

Mielőbb elvárja az igazságáért küzdő

Gitta.

Nb. Egy módon meg tudnék magának bocsátani: ha a mult heti levelet azért közölte, hogy engem e héten megszólaltasson.

A h é t r ől.

— augusztus 25.

Hont — a FMKE-ben.

Most, a Felvidéki Magyar Közművelő-dési Egyesület közgyűlése alkalmával idő-szerű leközölni, mennyi része van várme-gyénknek a FMKE-ben.

Elnökség és választmány

A FMKE elnökségébe és választmá-nyába tőlünk a következők vannak be-választva: Lits Gyula főispán tisztelet-beli elnök, Czobor László alispán tiszte-letbeli alelnök. A központi igazgató-vá-lasztmányba megválasztott tagok: Kudera János esperes-plebános Visk, Konkoly-Thege Sándor földbirtokos Szántó, Lasz-károly Pál nagybirtokos Felső-Fehérkut, Majthényi László báró, v. b. t. t. Luka-nénye, Medgyessy Sándor ny. járásbíró Vámosmikola, Nyáry Alfonz báró árva-széki elnök, Plachy Gyula polgármester

Korpona, Somogyi Béla főjegyző, Soltész István dr. főispáni titkár, Totovits Kálmán tb. főjegyző, Winter Lajos fűdőbőrlő Pöstyén.

Élethossziglan tagok: Besztercebányai Káptalan, Eichenwald Lajos kereskedő, Gregerson György földbirtokos Szob, Gverk József plebános Magaslak, Hoffer Márton földbirtokos Mere, Ivánka Leona földbir-tokosnő Felsőszemeréd, Kovács József esp-plebános Kisgyarmat, Luczenbacher Pálné Szob, Pongrácz Elemér képviselőházi fő-pénztáros Budapest, Paczolay Jánosné Deménd.

Alapítványok

A FMKE honti alapítói a következők: Bartakovics Agoston es és kir. kamarás Egyházmárót 200 k, Dacsó Pál földbirtokos Koszihóc 200 k, Hontvármegye kö-zönsége 200 k, Ipolysági takarékpénztár 200 k, Konkoly-Thege Sándor földbirtokos Szántó 200 k, Majthényi László báró v. b. t. t. Lukanénye 200 k, Majláth István ny. főispán Kiskereskény 200 k, Nyáry Béla br orsz. képviselő Budapest 200 k.

Ez alapítványokat a központ kezeli, míg a következők a honti fiók kezelése alatt állanak: Bakabányai kölesönző egye-sület 200 k, Glück Adolf bérlő 200 k, Honti Kaszinó 200 k, Ivánka László F.-Szemeréd 200 k, Ivánka Oszkár es. és kir. kamarás Budapest 200 k, Ipolyság város közönsége 200 k, Kolpaszky Danó orvos Bát 200 k, Kondor Emil földbirtokos Kis-Csalomia 200, Kondor József földbirtokos Ipolykeszi 200, Králik Lajos földbirtokos Ipolyszécsénke 200, ifj. Luczenbacher Pál földbirtokos 200, Luka Pál földbirtokos Palást 200, Mészáros Károly örökösének alapítványa 1022 k, Nagymaros közsé: közönsége 200, Oberndorff Hugo gf föld-birtokos Királyfia 200, Pongrácz Vilmos gr. földbirtokos Zalaba 200 k, Schoeller Pál Ede földbirtokos Bács 200 k, Stenlein Ottó gr. földbirtokos Felsőszemeréd 200, Szokoly Alajos földbirtokos Bernece 200, Winter Sándor fűdőtulajdonos Pöstyén 200 k, összesen 6422 korona.

A mi választmányunk

A FMKE hontvármegyei fiókja 27 ala-pító, 13 örökös, 456 rendes és pártoló, összesen 496 tagból áll, mindennek dacára 285 korona segélyt kapott együletünk a központból az elmúlt évben.

A hontvármegyei választmány elnöke

násai mutatták, hogy sokat szenvedett. — Zelma, ki naplójába ír, most már harmad-szor dobja el hirtelen a tollat s két ke-zébe temetve arcát sir, sir sokáig, míg végre erőt vesz magán és reszkető kézzel tovább ír: — Hosszas betegsémem, mely az ágyba kényszerített, akadályozott ab-ban, hogy ő velem találkozhatnék, mivel látogatásait ez által be kellett szüntetnie, de mennyire örültem, ha gyöngédségéről újból és újból meggyőződhettem, minden nap friss virágokkal látott el, s fájdalomaim enyhültek, lelke felvidult, ha szemem a virágcsokron akadt meg, melyet oly sze-retetreméltóan tudott összeállítani; — ked-venceim soha sem hiányoztak belőle; — oh, mily édes remények tölték el egész valómat, mily gyönyörűnek képzeltem jö-vendő sorsomat; — már annyira bele-éltem magam, e boldogító édes gondolatba, hogy el sem képzelhettem, hogy valaha másképp lehet...

Mire egy kissé felüdültem, elvittek Niz-zába, nagyon sokáig időztem e gyönyörű partvidéken, ez örök tavasz hazájában, de akkor is csak egy vágyam volt mindég, — visszatérni, s viszontlátni azt, kit már oly rég óta nem láttam, s kit oly nagyon szerettem. — Mire visszajöttem, Feri már nem volt itt, elhelyezték. — Nizzába min-den másnap kaptam levelet, vagy kártyát s most egyszerre elmaradtak; — már ősz, tél és ismét tavasz mult el azóta, de hirt róla nem hallottunk; hogy mennyire fáj ez nekem, oh, azt leírni nem tudom, nem is lehet, s az ily bizonytalanság rosszabb

a legborzasztóbb valónál. — Eleinte min-dig találtam mentséget részére, de aztán... de aztán... nem tudom, hogy mit gon-doltam.

Mig tegnap, az újságban a következő-ket olvastam. „Városunk egyik igen ked-velt fiatal mérnöke, Lukács Feri, tegnap délben fél tizenkettőkor szíven lőtte ma-gát és rögtön meghalt. Szerelmes volt egy itteni tanár leányába, ki érzelmeit viszo-nozni látszott. Egy hónappal a leány azon ürügy alatt, hogy rokonait meg meglá-togatni, elutazott és ott eljegyezte magát; — e hírre Lukács Feri annyira kétségbe esett, hogy borzasztó tettét véghez vitte.”

Nem tudtam elhinni, azt hittem, szemeim kápráznak, újból és újból elolvastam, de mindég csak ugyan e rémséges sorok ál-tak ottan. — Hogy mit éreztem e pere-ben, hogy hogyan omlottak össze egymás után légváram, hogy hogyan foszlott si-lány ronggyá reménységem, boldogságom, mindenem, oh azt csak az tudja megérteni, ki ősméri az ily érzéseket, csak az, ki ősméri, hogy mit tesz az, ily szép remény-teljes illúziók után az ily keserű le-mondás.

Tehát Feri meghalt, öngyilkos lett, mert egy leányt szeretett, ki őt megcsalta; te-hát ő is csalódott, de ő nem birta elvi-selni e csapást; ő meghalt, mert félt a küzdelemtől, félt, hogy még nagyobbak le-hetnek lelki fájdalmai.

De én nem fogok leroskadni, én küz-deni fogok, megmutatom, hogy a gyöngé

nő több csapást és csalódást képez elvi-selni, mint az erős férfi. — Oh, de mégis, mégis úgy fáj. — Tehát csak álom volt mind ez — s mire fölébredtem borus volt az ég. — Hová lettél szép napos világom — szivemben oly mély a gyász, oly na-gyon mély, mert tettemet sokat, nagyot, mert tettemet mindazt, mik éltem fő té-nyezői valának; — sirba vittem mindezt e szép csöndes nyári éjelen; — elteme-tem ábrándjaimat, gyönyörű álmaimat, éltem tavaszát, s ah — mély sir kell ám ahhoz, hogy mindez beleférjen...

A nyitott ablakon kellemes szellő áramlott a szobába, Zelma eloltotta a lám-pát, s az ablakon kihajolva, nézett az éj-szakába. — A kávéházból felhallatszott a cigányzene, — s ezen akkordok ősmé-rősek voltak előtte, — éppen azon kerin-gőt húzták, a mely valamikor régen... az első bál éjjelen annyi élvezetet nyújtott neki, de hiszen az régen volt már — most ez nem harmonizált lelki világával; ott hagyta hát az ablakot, s fáradtan ágyára dülve, mélyen elaludt. — A madarkák édes csiripelése kelté fel, s már magasan állt a nap az égen. Első tekintete a nap-lóján akadt meg, mely még mindig nyitva feküdt asztalán; — ismét kezébe vette tollát, s energikus mozdulattal, a tegnap irt lapok után még ezt írta.

„Csak álom. — Lássuk tovább, mit hoz az ébrenlét.”

Lits Gyula főispán, alelnökei: Czobor László alispán, Berkó István takarékpénztári igazgató és Ivánka István földbirtokos, jegyzője Somogyi Béla főjegyző, titkára Makoviczky Czirjék kir. tanfelügyelői tollnok, pénztárosa Winter Armin. A választmány székhelye Ipolyság.

A választmány működése

A bái ovodát 600 koronával segítette a választmány, 1904 októberről kezdve a vallás és közoktatásügyi miniszter 600 k. évi segélyt engedélyezett az ovodának, úgy, hogy az óvónő fizetése 800 koronára volt kiegészíthető s azonkívül 100 k. dadartási atalányt és 175 k. faátalányt kap.

Az egyesület által fenntartott három ovodában (Litva, Németi, Középpalója) a gyermekek megfelelő gondozásban részesültek, az óvónők ellen semmi kifogás sem merült föl a központi elnökség a választmány területén eddig Apátmarót, Bakabánya, Felsőterény, Bori, Leléd, Bát, Alsópálója, Szobelléb, Felsőrakonca, Teszér, Korpona, Felsőbaka, Kisölvéd, és Hontnémeti községekben leteleített ifjusági és népkönyvtárakat. Tanítók jutalmazására 260 koronát fordított a választmány. Ötven korona jutalmat kaptak Till János báti, Talposch Gyula dalmadi, Stefesik Gábor szobellébi és Szutórisz Imre csalli, 60 koronát pedig Klein Mihály felsőterényi tanítók. Tanulók jutalmazására a központi elnökség 6 jutalomkönyvet küldött, melyeket az iskolák szorgalmasabb tanulóit közt osztottak ki.

Az összes bevétel 1904 ben 7168 68 k, az összes kiadás 6450 42 k, maradvány 718 26 k. Vagyons 16519 23 k. Az 1906-re előirányzott bevételi és kiadási összeg 5618 26 korona.

— **Szt. István napja.** Szent István első apostoli királyunk emléknapját városunk is megünnepelte. Nemzeti lobogó lengett minden középületen és néhány magánházon. A rk. templomban tartott istentiszteleten Lits Gyula főispán vezetése alatt részt vettek a hivatalok tisztikarai. A nagyhatású ünnepi szentbeszédet Bárdos Remig dr. esztergomi benedekrendi főgimnáziumi tanár mondotta Szent Istvánról. Prédikáció után Schreiber Adár plebános ünnepi misét mondott. — Mise alatt Sipos Mihály egyházi karnagy régi magyar Szent Istvánról szóló énekeket adott elő. Zolnay Irén budapesti zeneakadémiai növendék művészies éneke fejezte be az istentiszteletet.

— **A hadsereg köréből.** Aczél István a kassai hadapródiskola végzett növendékét Aczél József kemencei földbirtokos fiát e hó 18-án a nezsideri 5-ik számú cs. és kir. huszárezredbe cs. és kir. hadapród tiszthelyettesé neveztek ki.

— **A FMKE közgyűlése.** Mint már jelentettük, e hó 23-án volt Árvaváralján a FMKE ezidei diszközgyűlése nagy ünnepségek közt, melyen vármegyénkbeli Lits Gyula főispán, az egyesület egyik tiszteletbeli elnökének vezetése alatt Czobor László alispán, Berkó István, Halmay László, Totovits Kálmán és Czobor Miklós vettek részt. A tárgysor kiemelkedő pontja volt Lits Gyula szép emlékbeszéde József kir. herceg fölött, mely nagy tetszést aratott, és mély meghatottságot idézett elő. A hatásos szép beszédet lapunk más helyén egész terjedelmében közöljük.

— **Házasság.** Engelhardt Dezső gyógyszerész e hó 19-én kötött házassági frigyét Donay Adrienn kiasszonnyal Nagyszombatban.

— **Sztraka István** cipész-mester e hó 22-én vezette oltárhoz Csizik Mariska kisasszonyt Korponán.

— **Ipolyság házierede.** Ipolyságnak e hó 23-ika óta meg van a régi szép álma: a maga házierede, de fájdalom, csak 10 napra. Ugyanis a pozsonyi 13-ik honvédegyalozred három zászlóalja, több mint

100 tiszt és 2000 ember 10 napra nálunk időzik, és a vidéken tart gyakorlatot, élénk felporzulást idézve föl városunk álmos életében. A tartalékosokkal van bevonulva Matlaszkovszky István dr. bái szolgabíró, tartalékos hadnagy is. — Nyalka tisztek kardesörtetése, az elérhetlennek mondott *édes magyar vezényszó*, trombitaszó és dobpergés, bakák fölötölése a maguk módján este a kapualjakban, ringat bennünket, de csak 10 napig abban az illuzióban, hogy Ipolyságnak megvan a maga állandó katonasága.

— **A pénzügy köréből.** A pénzügyminiszter *Holczl* István ideiglenes minőségű pénzügyi számtisztet véglegesítette.

— A m. kir. pénzügyminiszter *Walter Frigyes* ipolysági kir. pénzügyigazgatói számtisztet járási számvéveinek Erdélybe áthelyezte.

— **Az ipolynyéki főszolgabírói állás.** A megüresedett ipolynyéki járási főszolgabírói és annak betöltése után esetleg megüresedő más vármegyei tisztviselői állásokra pályázatot hirdet Somogyi Béla főjegyző. Hontvármegye tisztviselői és egyéb alkalmazottjai minősítő okmányaik csatolását mellőzhetik; — más pályázók ellenben tartoznak pályázati kérvényeik felszerelése és benyújtása tekintetében akkép eljárni, a mint azt a 125000. 1902. számú belügyministeri rendelet 4-ik § a előírja. A választás *október 1-én szeptember hó második felében*, de eddig még meg nem határozott napon tartandó öszi rendes közgyűlésén fog eszközöltetni; — a pályázati kérvények a közgyűlést megelőző nap déli 12 órájáig nyújtandók be.

— **Nyakszirtmeregvedés — Hontban.** Mult számunkban hirt adtunk róla, hogy *Czibula Mária* 6 éves szaltnyai kis lány *nyakszirtmeregvedésben* megbetegedett. *Dacára Himmler Sándor* dr. gondos orvosi kezelésének, a beteg második napra rá meghalt. A hatóság képviselőiben *Rajner Géza* dr. törvényszéki orvos megvizsgálta a hullát és ő is konstatálta a nyakszirtmeregvedést, mint a halál okát. Újabb betegedés eddig nem fordult elő.

— **Halálozás.** Murányi Miklós lonti földbirtokos *Izabella* nevű 10 éves kis leánya e hó 25-én hosszas szenvedés után meghalt. Hull tetejét e hó 26-án délután temetik el a lonti sírkertbe.

— **Szocialista népgyűlés.** Nagymaroson e hó 13-án megtartott szocialista népgyűlés a legnagyobb rendben folyt le. *Baron Ede* és *Dénes István* beszéde után a népgyűlés a budapestihez hasonló határozati javaslatot fogadott el.

— **Gyufagyár Hegybányán.** A hegybányán alapítandó gyufagyár r. t. érdekeltsége folyó évi szeptember hó 1-én értekezletet tart a hegybányai kaszinó helyiségében délután 2 órakor. A vállalat létesítése körül különösen megyénk egy sokoldalu és agilis férfia *Sztankay* Aba dr. bái gyógyszerész buzgólkodik.

— **Eljegyzés.** *Sztraka* József ipolysági asztalos mester e hó 20-án jegyezte el *Szalmáry* Lidike kisasszonyt Felsőterényben.

— **Térzene.** A nálunk időző honvédegyalozred vezetősége kedves figyelmet tanusított városunk közönsége iránt tegnap délután Sajátházi vonós zenekarával este fél hattól fél nyolcig a ligetben térzenét tartatott. Az uniformiszenekar bravuros muzsikájában nagy közönség gyönyörködött, s a hullámzó közönség közt előnyösen tarkállott a nyalka tisztí formaruha. Örömmel halljuk, hogy ebben a kellemes élvezetben többször islesz részünk. Aranyifjuságunk körében mozgalom indult meg az iránt, hogy e kedves figyelem viszonzásául nyáritáncmulatságot rendezzen, melyre meghívna az itt időző tisztikart is.

— **Tanítógyűlés.** Hontvármegye ált tanítóegylete szeptember 14-én *Jávor* B. Lajos elnök elnöklété alatt Szaltnyán tartja rendes évi közgyűlést. Az ülés tárgyai: 1. Elnöki megnyitó. 2. A mult gyűlés jegyzőkönyvének hitelesítése. 3. *Nedeczky Ferenc* alelnök leköszönése folytán megüresedett alelnöki állás választás utján való betöltése. 4. A közokt. miniszter, 5. Vármegyénk tanfelügyelőjének leirata. 6. Egy pályakérdés kitűzése. 7. A tanterv revizióról. 8. Tanügyi értekezés, előadja *Bankó János* egyházmaróti áll. tanító. 9. Az írás-olvasás tanításának megkönnyítésére szolgáló taneszköz ismertetése. Szabad előadás, tartja *Klein Mihály* terényi tanító. Ezen kívül adminisztratív dolgok és esetleges indítványok. — Az ülés után társas ebéd, a melyen való résztvétel *Nedeczky Ferenc* szántói tanítónál előre be kell jelenteni.

— **A szökés párosan...** A hetfőn este Budapestről jövő személyvonatnál esendőrségünk a vonatnál egy gyanútlanul turbékoló szerelmes párt tartóztatott le. A regény hősei *Lang Lipót*, *Lang* lévai szállodás fia, és a szálloda kasziros kisasszonya *Vida* Anna. *Lang* összekulombözött az apjával, a miért odahagyta őt, és a fiu vallomása szerint még a vonathoz is követte, a hol azzal fenyegette, hogy leszurja, ha otthon nem marad. Miután a fiatal ember nem tágitott, a p-nánai és ipolysági esendőrsőrknek sürgőnyözött az öreg *Lang*, kérve a párocska letartóztatását. Hogy a fiatalok eikerüljék az elfogást, Ipolyságon keresztül akartak Budapestre jutni, de utjukat így is megakadályozták. A esendőrség a párocskát kihallgatta, és táviratban kérdést intézett, mit tegyenek velük. Miután választ nem kaptak, és hivatalos elfogásti rendelet Ipolyságra nem érkezett, szabadon bocsátották őket. A fiatal ember 22 éves, pelyhedző száju legény, a kasziros kisasszony esinos barna nő. Tudósítóink megkérdezte a szökevényeket, mi a tervük és mit szándékoznak csinálni, mire *Lang Lipót* azt felelte, hogy mindenekelőtt a jogtalan letartóztatás ellen fog tiltakozni, mert ő hazulról semmit sem hozott magával, a mi nem az övé. Az utra szükséges pénzt is barátaitól kérte kölcsön. A leány is méltatlankodva tiltakozott az elfogás ellen egyre hajtogatva: — *Hiába tesznek ellenünk akármit, mi szeretjük egymást!*.. Az ifju pár kedden reggel kocsin Szobra utazott.

— **Megürült körjegyzői állás.** *Marek* Károly főszolgabíró az elhalálozás folytán megüresedett, *Deménd*, *Százd*, *Szántó* és *Magyarad* községek egyeteméből álló deméndi körjegyzői állásra pályázatot hirdet. Javadalmazás 1200 k. fizetés, 200 k. lakbér. A választás határnapján szeptember 6-ának de. 10 óráját tűzte ki *Deménd* községben a körjegyzői hivatalba. A pályázati kérvényeket az 1883: I. tc. és az 1886: XXII. tc. 4. §-a értelmében felszerelve szeptember 4-ikéig lehet beadni.

— **Műkedvelő előadás.** A treneséni honvéd gyalozred tisztí karának itt időzése alkalmával, annak tiszteletére *Vámosmikolán* 1905. augusztus 26-án a vámosmikolai műkedvelő kör a községi lámpák javára műkedvelői szini előadást tart. Színe kerül *A Falu Rossza* népszínmű 3 felvonásban, énekkel és táncal. Helyárak I—V sor 3 kor. a többi sorok 2 kor. állóhely 1 korona, katona és gyermekjegy 50 fillér. Előadás után tánc. A zenét a fenti ezred zenekara szolgáltatja.

— **Vizbefult gyermek.** *Bakabányán* e hó 17-én d.u. 2 órakor egy 10 éves fiu a község határában lévő tóban fürdőzés közben a vízbe fulladt.

— **Leszámolás.** Az „Iparos Kör“ augusztus 15-iki népnepének összes bevétele 229.60 k, kiadása 102.44 k, tiszta jövedelme tehát 127.16 korona volt.

— **Elemi iskolai beiratások.** Az ipolysági rk. elemi iskolában az 1905-6. tanévre a beiratások a főgyűlés hatóság rendeletéből szeptember hó 1-től 8-ig tartanak. Az igazgatóság fölkéri a szülőket, hogy a fent jelzett idő alatt gyermekeiket szíveskedjenek beírni, mert azon szülők, kik gyermekeiket szeptember 8-ig be nem iratják, az 1868: XXXVIII. tc. 4. §-ban előírt büntetés alá esnek.

— Az ipolysági zsidó elemi iskolában augusztus 30. 31. és szeptember 1-én veszik fel a tanulókat — A bñti Horn-féle magán elemi népiskolában pedig szeptember 3-án fognak a beiratások eszköztetni és a rendes tanítás 5-én kezdődik.

— **A kánikula vége.** Már tudniillik hivatalosan véget ért a kánikula a szerdáról esütörtökre forduló éjjel. — Ekkor ugyanis a nap a Szűz jegybe lépett. Az idei kánikula különben alaposan kitett magáért. Egész július hónapban és augusztus első napjaiban csak úgy esurgott a víz a szenvedő emberiség arcáról és a tengerit, szőlőt a legnagyobb veszedelem fenyegette. Augusztus 6-án, egy vasárnapon aztán megeredtek az ég csatornái és a levegő azóta le is hűlt, csak ép az utóbbi napok némelyike öltött ismét kánikulai allűröket, de az éjszakák most is kellemesen hűvösek voltak. Ezentul már szép derűs őszi napokat várhatunk.

— **Véres verekedés.** Véres verekedés volt a minap Füzesgyarmaton. *Kotasz* András három társával elment a mezőbe gabonát hordani. A faluvégén azonban, a mint hazafelé tartott, Balog Misa odaváló cigány vagy tíz társával utját állta bosszúból, és vasvillákkal, botokkal felfegyverkezve a mit sem sejtő legénynek rontottak, kin több életveszélyes szurást ejtettek. — *Kotasz* a meddig birt ellenállt, de a tulnyomó néppel nem volt képes magát védekezni, így tehát több sebtől vérezve összeesett. Az elvadult cigányok még ugys ütlegettek botokkal és szurkálták vasvillákkal a szerencsétlen legényt, miglen a falubélieknek sikerült őt kiszabadítani. A súlyosan sebesült legényt kocsihoz tették és bevitték a faluba, hova a gyorsan előhívott *Rózsa* Zsigmond dr. magyaradi körorvos a megéjtett vizsgálat után életveszélyes testi sértést állapított meg, mert a legény feje egészen szét volt hasítva, és a mellén közvetlen a szíve alatt hatolt be a vasvilla. A két karján pedig körülbelül vagy hat kisebb-nagyobb sebet ejtettek. Az esetet bejelentették a magyaradi esendőrörnek, ki azonnal kiment a helyszínére és a tetteseket valla-tásra fogta, a kik azonban kőnökütagadták mindazt és folyton csak azt hangoztatták, hogy ők ártatlanok, de mindhiába, mert a kézzelfogható bizonyítékok alapján a további eljárást megindították ellenük.

— **Tíz** Bernese községben e hó 15-én éjjel egy lakóház leégett, a kár 105 korona.

— **Szalonyán** e hó 7-én éjjel 11 órakor egy árpa kazal és a mellette levő pajta leégett.

— Ipolyságon **Fodor** József lakóházában 30 kor értékű butor és háziesszék égett meg.

— E hó 9-én pedig **Peresztyénben** Antal Ignác udvarán levő magtár belülről kigyulladt, mely alkalommal a magtár berendezése, zsákok, ruhamentük körülbelül 1400 korona értékben megégték. A kár egy része biztosítás folytán megtérül.

— **Napfogyatkozás.** Augusztus 30-án a világnak ritka természeti tűneményben lesz része: teljes napfogyatkozásban. Magyarországon a teljes napfogyatkozás nem lesz látható. De annál szebben és hosszabb ideig fog mutatkozni a részleges napfogyatkozás augusztus 30-án délután fél 2 és 4 óra között. Ez idő alatt a naptányér fele sötét lesz. A holdárnyék délután 1 óra 39 perckor érinti a nap korongját s egyre jobban elfödve azt, 3 óra 53 perckor vonul el róla. Legnagyobb lesz a napfogyatkozása a 2 óra 40–55 perc közötti időben, a mikor a holdárnyék a napkorongnak 68 százalékát fogja elfödni.

— **A Neumann-nyomdában** egy irni és olvasni jól tudó fiút keresnek tanulóknak. Belépések azonnal kap fizetést. — Ugyanott felvesznek egy tanulókat a könyvtárban is.

— **Vasuti betörők.** A drégelypalánki vasuti állomáson e hó 14–15-re forduló éjjel egy vasuti kocsi leolmozott zsinégét felvagták és 4 zsák árpát elloptak ismeretlen tettesek.

— **Baleset.** Szabados Zsigmond helybeli földbirtokos e hó 23-án a pénzügyigazgatási palota melletti fordulónál kocsijával elragadta a lova. A megvadult loval felfordította a kocsit s Szabados alája került. Kisebb horzsoláson kívül egyéb baja nem esett.

— **Mint minden évben,** úgy az idén is nagyértékű karácsonyi ajándékkal fogja meglepni előfizetőit a Pesti Napló. Ez a kitűnően szerkesztett, élénk és tartalmas lap minden egyes alkalommal bálumlatot és elragadtatót keltett ajándék albumaival előfizetői körében ezek évről évre sok ezer új előfizetőt hódítottak elapnak, mert azok valóban úgy a tartalom becsére, mint a kiállítás pompájára nézve felülmulnak minden várakozást. Az idén a Pesti Napló „Modern Magyar Festőművészet” című albumot fog küldeni előfizetőinek, melynek előkészítő munkálatai már serényen folynak. Ez az album fényre és tartalomra nézve még az eddigieket is is felül fogja mulni és ingyen fogja megkapni a Pesti Napló minden előfizetője, aki legalább félévet befizetett és egy további fél évi előfizetésre magát kötelezte. A Pesti Napló előfizetési ára egész évre 28 kor. félévre 14 kor. negyedévre 7 kor. Mutatványszámot szívesen küld a kiadóhivatal, Budapest, VI., Andrassy ut 27. szám.

— **Arcszőr a nőknél** ép oly csunya mint kellemetlen. Ezen segitendő, legalkalmasabb a mindenütt elismert Schmeidek-féle Szörvesztő-re hivatkozni, mely nem csak azért kedvelt a nőknél, mert eltávolítja az arcszőrt alaposan, hanem azért is, mert megadja az arcnak az üdőségét, finomságot és simaságot, a mellett vegyileg megvizsgálva és hatóságilag az arcbőrre ártalmatlannak találtatott. Ára 7 korona. Kapható Schmeidek I., Budapest, VII., Nyár-u. 18. Erre vonatkozólag figyelmeztetjük a mai lapban megjelent hírdetésünkre.

Ipolysági piaci árak.

Buza 100 klgként	kor. 14.50—15.40
Rozs	12.20—12.40
Arpa	11.60—13.00
Zab	11.80—12.00
Bab	18.50—19.50
Kukorica	17.50—18.00

Nyílt-tér.

(E rovat közleményeirt nem felel a szerkesztő)

Tekintetes Szerkesztőség!

Tisztelettel kérem, kegyeskedjék az alábbiakat, a legközelebbi lapjába közhírré tétetni.

Szokolya községben megtartott legutóbbi jogzóválasztást megelőzőleg, alulírott illetékes helyeken oly meg nem törhető szavakkal rági lmazták, hogy azt alulírott elviselni nem bírja, s arra a megfelelő választ itt kénytelen megtenni. Ugyanis:

Hogy én a fenti jegyzői választást megelőzőleg azon meg nem engedhető, aljas szavakkal korteskedtem volna Szokolyán, hogy „Le az urakkal”, engem válasszatok meg én veletek tartok” Valamint, hogy „ne válasszatok olyan embert, mint Székely, a ki úgy tele van adóssággal, mint Bory volt.”

Hogy ezen kijelentések honnét s kitől jöttek eredetileg, azt nem tudom, azonban a válaszom ezekre csak az, a mit már mondottam azon egyéneknek, kiktől én a fentieket a napokban megtudtam, hogy „mindaddig aljas, pimasz ember” előttem az, a ki ezeket eredetileg mondta, — mig be nem bizonyítja azt, hogy fentiek tőlem jöttek eredetileg.

Kérésem ismétlésével maradtam a tekintetes Szerkesztőségnek
Márianosztrán, 1905. július 24 én.

alázatos szolgálja:
Gulyás István
kérjegyző.

754. 1905. vh. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. tc. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az ipolysági kir. járásbíró 1905. évi V. 370. számú végzése következtében Csermák Ernő dr. ügyvéd által képviselt Garamvölgyi Cukorgyár javára Deekner Mihály ellen 1200 kor. s jár. erejéig foganatosított biztosítási végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 1792 koronára becsült következő ingóságok, u. m. bolti berendezés, szódás kocsi, ló, lószerszám, gépek, szódásüvegek és butornemű nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a ipolysági kir. járásbíró 1905. évi V. 370/4. számú végzése folytán 1200 kor. tőkekövetelés, ennek 1905. évi június hó 10 napjától járó 6% kamatai, egyharmadszázalék váltódíj és eddig összesen 183 korona 36 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig I p o l y s á g o n leendő megtartására **1905. évi szeptember hó 7-ik napjának délelőt 19 órája** határidőül kitűztetik és abhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. tc. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fog-nak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglalták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. LX. tc. 120 §. értelmében ezek javára is elrendelhetik

Kelt Ipolyságon, 1905. augusztus 20-án.

Baig Mór
kir. bír. végrehajtó.

Ujpesten

Árpád-ut 72 szám alatt, a város legélénkebb helyén, — immár 35 éve fennálló — jó forgalmu

Korcsma és

Vendég-fogadó,

a mely nagy korcsma helyiségből, megfelelő lakás- és mellékhelyiségekből, 30 lóra való istálló és nagy kocsifélszerből áll, — családi körülmények folytán a házzal együtt eladó, — esetleg bérebe is adó.

Bővebb értesítést ad

a kiadóhivatal vagy

SPITZER IGNÁC

az üzlet tulajdonos.

Őszi búkköny

bármily mennyiségben jutányosan kapható

Hoffer Márton

földbirtokosnál

Hont-Tompa.

5935. 1905. tkvi szám.

Hirdetmény.

Felsőpalojta község telekkönyve bir-tokszabályozás következtében az 1869. évi 2579. sz. szabályrendeletre képest átalakították, és ezzel egyidejűleg mind-azon ingatlanokra nézve, amelyekre az 1886. évi XXIX, az 1889. évi XXXVIII. és az 1891. évi XVI. t. cik-kek a tényleges birtokos tulajdonjogá-nak bejegyzését rendelik, az 1892. évi XXIX t. cikkben szabályozott el-járás és ezzel kapcsolatban a tlkvi be-jegyzések helyesbítésével kapcsolato-san foganatosították.

E célból az átalakítási előmunkákat hitelesítése és a helyszíni eljárás ne-vezett községben a 2815. tkv. 1905. sz. hirdetményben foglalt határnapnak a hitelesítő bizottság munkaidejének cél-szerűbb beosztása érdekében való be-szüntetése mellett **1905. évi szeptember hó 19-én** fog kezdődni.

Ennélfogva felhívtnak:

1. összes érdekeltek, hogy a hi-telesítési tárgyaláson személyesen, vagy meghatalmazottjuk által jelenjenek meg és az új telekkönyvi tervezet ellen ne-táni észrevételeiket annál bizonyosab-ban adják elő, mert a régi telekkönyv végleges átalakítása után a téves átve-zetésből eredhető kifogásokat jóhízemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik.

2. mindazok, a kik a telekkönyvek-ben előforduló bejegyzésekre nézve ok-adatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a tlkvi hatóság kiküldött bizott-sága előtt a kitűzött határnapon kez-dődő eljárás folyama alatt jelenjenek meg, és az előterjesztéseiket igazoló okiratokat mutassák fel:

3. mindazok, a kik, valamely ingat-lanokra tulajdonjogot tartanak, de te-lekkönyvi bekebelezésre alkalmas ok-irataik nincsenek, hogy az átíratásra az 1886. évi 29. t. c. 15—18. és 1889. évi 38. t. c. 5., 6. 7. és 9. § ai érte-lmében szükséges adatokat meg-zerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött bizottság előtt igazolják, avagy odahosszanak, hogy az átruházó telek-könyvi tulajdonos az átruházás létre-jöttét a kiküldött bizottság előtt szó-val ismerje el és a tulajdonjog beke-belezésre engedélyt nyilvánítsa, mert különben jogait ezen uton nem ér-vényesíthetik és a bélyeg és illeték el-engedési kedvezménytől is elesnek, és

4. azok, a kiknek javára tényleg már megszűnt követelésre vonatkozó zálogjog, vagy megszűnt egyéb jog van nyilvankönyvileg bejegyezve, ugyszin-tén az ily bejegyzésekkel terhelt in-gatlanok tulajdonosai, hogy a bejegy-zett jognak törlését kérelmezzék, il-letve, hogy törlési engedély nyilváni-tása végeit a kiküldött bizottság előtt jelenjenek meg, mert ellen esetben a bélyegmentesség kedvezményétől e-lesnek.

A kir. törvényszék, mint tkvi hatóság. Ipolyságon, 1905. augusztus hó 5.

Jablánczy
kir. tszéki albiró

Hirdetmény.

A nyitrai SZANTÓ-féle nyilvános magán polg. fiu- és leány-iskolánál a beiratások augusztus hó 30-ától szeptember hó 4-éig tartatnak meg.

Az intézet már 23 év óta fennáll, kitűnő tanerőkkel rendelkezik, sulyt fektet a vallásos és erkölcsös nevelésre; az eddig elért tanítási eredménnyel ugy a felsőbb hatóság, valamint a nagyközönség teljesen meg volt elégedve. — Bővebb felvilágo-sítással szivesen szolgál **az intézet igazgatósága.**

732. 1905. végrh. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az ipolysági kir. já-rásbiróság 1905. évi V. 43. számú vég-zése következtében Huberth Vilmos dr. ügyvéd által képviselt Wilcsák Salamon javára Hilverth M. kereskedő ellen 480 kor. s jár. erejéig 1905. évi január 17-én foganatosított kielégítési és bizt. végre-hajtás útján le és felülfoglalt következő ingóságok, u. m.: butornemű és bolti áru nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az ipolysági kir. járás-biróság 1905. évi V. 43/8 számú vég-zése folytán 480 kor. tőkökövetelés, és járulékaik erejéig, Bithon leendő megtar-tására **1905. évi szeptember hó 2-ik napjának délelőtti 10 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-ai ér-telmében készpénzfizetés mellett, a legtöb-bet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is, el fognak adatni.

A mennyiben az elárverezendő ingosá-gokat mások is- le és felülfoglaltattak és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik. Ipolyság, 1905. évi augusztus hó 13-án.

Balg Mór
kir. bir. vbajtó

Dupla villanydelejes kereszt vagy csillag.

D. R. G. M. 88.503.

Gyógyít és felüdit jótállás mellett: **kösz-vény, reuma, asthma** (nehéz lélegzés) **álmatlanság, fulladás, nehéz hallás, epilepsia** (eskór), **idegesség, étvágyta-lanság, sápkór, fejtájás, migren, tehe-tetlenség, influenza,** valamint minden **idegbetegségnél.** Azon beteg, aki 88.503. készülékem által legfeljebb 45 nap alatt nem gyógyul meg, azonnal visszakapja a pénzét. Ahol már semmi sem használt, ott kérem az én készülékemet megkísérteni; meg vagyok győződve készülékem biztos hatásáról.

A nagy készülék ára 6 kor.
idült betegségeknek alkalmazható.

A kis készülék ára 4 korona.
könnyebb betegségeknek alkalmazandó.

A központi elárúsítási hely székföld utánvét-tel vagy előleges fizetéssel a bel- és kül-föld részére

SCHEFFER D. SÁNDOR
BUDAPEST, VIII. Bezerédy-utca 3. szám.

Állandóan

raktáron van, kis és nagy men-nyiségben kapható:

Kőbányai sörök,

u. m.: Király-, Polgári, Márciusi (világos) és Kivíteli márciusi (fél-világos), Szent István (világos), Bajor (setét), Góliát maláta (setét) Barát maláta (setét) Dupla maláta Szt. István védjegygyel (fekete).
Palaekben és hordóban.

Különféle erőtakarmányok

u. m.: Száritott répaszelet, Mel-lasse, Agrária, Derby melasse, Kinesem melassit, Malátaesira, Korpa, stb.

**** Mütrágyák, ****

u. m.: Superfosfát, Csontliszt, Thomassalak, Chili salétrom, Kai-nit, Gypsz, Szőlő mütrágyák, stb.

Salgó Gábor,

okl. gazdász,

Balassagyarmaton.

A vegyileg megvizsgált, a mellett ha-tóságilag az arebőre ártalmat-lannak talált

S z ö r v e s z t ő

eltávolítja hölgyeknél az oly csunya, kellemetlen **arszört** gyökereitől, a nél-kül, hogy az **arebőre**nek legkevésbé is **ártana** és az arenek megadja az **üdeséget, finomságot és simaságot.** Ára 7 korona. Vidéki megrendeléseket diskretn utánvét mellett eszközöl

Schmidek I. Budapest, VII. Nyár-u. 18.

Hirdetések művészi illusztrálása, szövegezése, eredeti tervezetek ki dolgozása és előle-ges költségvetések teljesen díjtalanul.

JÓ REKLA-M BIZTOS SIKER

GOLDBERGER AV.
BUDAPEST, IV. VÁZPÁRTA 20. — HIRDETÉSI IRODA —

Butorszállításokat és átköltözéseket

vasuton és tengelyen, legutányosabban és pontosan eszközöl szabadalmazott elzár-ható butorkocsikban

FODOR J. szállító
Balassagyarmat.

A „PESTI NAPLÓ“
uj karácsonyi ajándéka.

Modern Magyar Festőművészek

a címe új kiadványunknak,
melyet 1905. évi karácsonyi ajándékkul szántunk t. előfizetőinknek.

Ez új ajándékműünk, noha folytatása és kiegészítő része lesz a „Magyar Festőművészet Albuma“-nak, mégis mint teljesen önálló mű gyönyörű foglalatja lesz a modern magyar festőművészet remekeinek.

Eddigi karácsonyi ajándékaink is a magyar irodalmat és magyar művészetet szolgálták, nagyszabású és nagyértékű díszművek százezernyi példányaival terjesztve el a magyar költészet és festőművészet nagyjainak alkotásait. A remekművek e díszes sorozatát folytatja most a „Pesti Napló“ új és minden eddigi ajándékát tulszárnyaló díszművel: a **Modern Magyar Festőművészek**-kel.

Ötven nagyszabású festményt szemeltünk ki a modern magyar festők alkotásaiból, nagyrészt mesteri kivitelű műlapokon és

gyönyörű, több színnyomú képekben.

Ezenkívül be fogjuk mutatni e műben jelesebb festőink vonzóan megírt életrajzát. A szöveget, amely a modern magyar festőművészet történelmét fogja tárgyalni, elsőrendű esztétikusaink könyved előadásában, színes képek és rajzok fogják tarkítani. Albumunk külső formájában is követni fogja eddigi törekvéseinket és a magyar könyvkötőiparművészet újabb alkotása lesz.

Ezt az új, páratlan díszű ajándékunkat megkapja karácsonyra állandó előfizetőinken kívül minden új előfizető is, aki mostantól kezdve egy évre **megszakítás nélkül** a Pesti Naplóra előfizet. Az előfizetés fél- és negyedévenként, sőt havonta is eszközölhető.

Előfizetési ár: 1 évre 28 kor., fél évre 14 kor., negyed évre 7 kor., 1 óra 2 kor. 40 fillér — Mutatványszámot szívesen küldünk.

Tisztelettel
a „Pesti Napló“
kiadóhivatala

5929. 1905. tkvi szám

Árverési hirdetmény.

Alulírott bíróság közhírré teszi, hogy Mráz István végrehajthatónak — Sarina Pál végrehajtást szenvedő elleni 40 kor. tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében a területéhez tartozó Csank község 83. sz. tjkvében \pm 1 sor 63 hrsz. 34 nép-orsz. a f. ház, udvar és kertből Sarina Pál jogán a Sarina András dologi adóst illető $\frac{1}{4}$ rész jutalék 80 kor.

és az ottani 213 sz. tjkvben \pm 1 sor. 665/7. b. hrsz. a. f. egészbeu Sarina András dologi adós, mint Sarina Pál jogutóda nevéen álló 2. h. 541 \square ol területű Dabaika adhora dülöben lévő szántó és rét 1000 kor. törvényes becsértékben **1905. évi október hó 27 én d. e. 10 órakor** Csank község házáan a megállapított kikiáltási ár 10 százalékának bánatpénzül letétele mellett a becsáron alul is el fognak árvereztetni.

A vételár az árverés napjától számított 30. 60. és 90 nap alatt 3 egyenlő részletben 5 százalékos kamatokkal együtt lefizetendő.

A bánatpénzt az utolsó részletbe beszámítja.

Az árverési feltételek a bíróságnal valamint a fent megjelölt községi előjáróságnal megtekinthetők.

A kir. törvényszék mint tkvi hatóság.

Ipolyságon, 1905. évi augusztus 12-én.

Oravetz
kir. tszéki bíró.

Ipolyságon
a várhegyalja-utcában
levő,
néhai Juhász Józsefné-féle

h á z

szabad kézből eladó.

Tudakozódhatni

özv. Veszélák

Ferencnénél
Ipolyságon.

Vezérszó: Minden darab szappan a Schicht névvel, tiszta és ment káros alkatrészeketől.

SCHICHT-SZAPPAN!

(„Szarvas“ vagy „kulcs“-szappan)
a legjobb és használatban a legolcsóbb, minden ruhanemű és mosási módszer részére.

Jótállás: 25.000 kora fizet Schicht György cég Aussigban bárkinek, aki bebizonyítja, hogy szappana a „Schicht“ névvel, valamely káros keveréket tartalmaz.

Több, mint 50 év óta a

SINGER

az elismert
tökéletesség legmagasabb fokán áll
a családi varrógépek között is.

A Singer-varrógépek csupán saját üzleteinkben kaphatók, — minden nagyobb városban, — és e Singer-üzletekben sok minden látható, a mi hölgyeket érdekel, a melyek megtekintésére — akár vesznek gépet, akár nem, — mindenkor szívesen látják.

SINGER CO. Varrógép R. T.
LÉVA, Kazinczy-utca 22. szám.

Fizetési nehézségeket

kereskedők, gyárosok, hivatalnokok és iparosoknál bármily helyen szakember insolvencia jelentés nélkül jogi tanácsos közreműködésével RENDEZ. A szükséges fedett egyezkedési hiteletet megszerzi. Csődök egyezkedése is elvállaltatik.

Bleier Fried és Társa
budapesti bejegyzett cég
Budapest, Erzsébet-körút 23.